

Begravenis T. Jonker.

Een geweldige betooging van waardeering en vereering is gisteren te Amsterdam de begravenis van wijlen den stichter en hoofd-directeur van de Vereeniging „Hulp voor Onbehuisden”, den betreurden heer T. Jonker, geworden, aldus schrijft het N.v.d.D. De lange begravenisstoet werd voorafgegaan door twee bereden politieagenten. Achter den lijkwagen volgde het personeel der inrichtingen van het Tehuis en de pleegkinderen. Een rijtuig vol kransen volgde en dan een lange reeks rijtuigen met familie en vrienden.

Op Zorgvlied stonden honderden om het open graf geschaard, waarnaast ook de kinderen werden opgesteld. Het personeel droeg de baar naar de groeve; de aansprekers waren met kransen beladen. Het is ondoenlijk uit de honderden, die zich dicht hadden opeengepakt om aan Jonker de laatste eer te bewijzen, namen te noemen. Wij volstaan met de vermelding, dat de burgemeester, de heer W. de Vlugt, wethouder dr. I. H. J. Vos en de heer J. J. Roovers het gemeentebestuur vertegenwoordigden. De heer J. W. Jurrema, directeur van Armenzorg, was er voor den Armen raad, de heer H. Rootblijb voor de commissie van samenwerking uit het Armbestuur, de heer C. van Asperen, waarnemend hoofdcommissaris van politie, als lid van de commissie van Toezicht op het beheer van de Ver. „Hulp voor Onbehuisden”, de heer A. J. da Costa als oud-secretaris van den Voogdijraad. Er was een deputatie van de Christelijke Oranjevereniging, een deputatie van het Leger des Heils, de heer J. E. J. Veldhuyzen vertegenwoordigde de Middernachtzending. Maar deze opsomming geeft niet dan een armzalig beeld van de treffende befaanstelling van zoo velen, die voor het laatst van hun liefde en vereering voor wijlen Jonker kwamen getuigen.

Ds. P. A. Klap sprak een kort wijdingswoord. Hij haalde aan de hymne op de Goddelijke liefde, die eindigt met de bekende woorden: „Geloof, hoop en liefde — deze drie. Doch de liefde is de meeste.” De groote liefde was het, die gemaakt heeft, dat Jonker niet alleen door zijn kinderen wordt gemist, maar door zoovelen, die hem gekend hebben, zelfs buiten Amsterdam. Wat hem groot maakte was, dat hij al wat hij deed, deed met zijn geheele hart en met zijn geheele ziel, met overgave van al zijn krachten. Het geheim van al wat hij deed was de liefde, die zich richtte op het hoogste, die voor de men-

schen zocht het brood, dat vergaat maar ook het brood des levens. Deze liefde drong Jonker tot altijd weer werken, tot altijd weer zoeken van lijdende menschen. Aan dit graf hebben wij niet te treuren, maar God te danken, dat Jonker er geweest is, Jonker de groote Samariitaan. Zijn leven roept ons toe: Gaat heen en doe desgelijks. God heeft den arbeid van Jonker gezegend en wat in dien arbeid goddelijks is, zal blijven.

Burgemeester De Vlugt sprak een woord van afscheid namens het gemeentebestuur. Jonker was in de kring der maatschappelijk misdeelden de man tot wien zij allen hun toevlucht namen. Maar hij was ook een goede bekende in den kring der beter bedeeden, die hem met hun geld in zijn werk konden bijstaan. Hij was zeer bekend bij de regeering van het land en van de stad. Spr. brengt hulde aan den man, die zijn gewichtig werk met zulk een ongekenden ijver en met zulk een onbegrensde menschenliefde verrichtte. Het Amsterdamsche gemeentebestuur koestert grootte achting voor den man, wiens werk van zoo groote beteekenis is geweest. Zullen in de eerste plaats de kinderen, die nog zoo kort geleden hun moeder ten grave brachten, den vader missen, ook in de breede kringen van het volk zal het verlies van Jonker worden gevoeld, maar met die allen zal het gemeentebestuur Jonkers nagedachtenis in eere houden en hem met de grootste waardeering gedenken.

De heer A. J. Mendes da Costa sprak voor de Vereeniging „Hulp voor Onbehuisden”, de stichting van Jonker. Hij roemde den ontzaglijken arbeid, dien de nu overledene verzette en legde vooral den nadruk op zijn breedheid van gemoed, die hem altijd nauwlettend deed toezien, dat aan leders godsdienstige behoeften, van welke richting ook, ten volle recht kon wedervaren. Het plotseling sterfgeval heeft het bestuur der vereeniging diep geschokt. Vengelen zal het Jonker niet; het zal trachten zijn werk voort te zetten, zooals hij en zijn echtgenooten het hebben geleerd.

De heer J. W. Jurrema getuigde van zijn grooten eerbied en achting voor zijn vriend Jonker, met wien hij 25 jaren heeft samengewerkt zonder dat ooit de minste wanklant werd gehoord. Vooral in tijden van bijzonderen nood heeft hij Jonker bewonderd, die altijd op zijn post was, steeds leiding en bezieling gevend met zijn altijd vriendelijk en bemoedigend woord voor de ongelukkigen, die geholpen moesten worden.

De voorzitter van de Amsterdamsche Afdeling van de Christ. Oranjevereniging schiefte Jonker als den man die door „anderen te dienen, zichzelf heeft verteerd” — in serviendo alius consumor.

Verder spraken nog de architect De Meijere, als medewerker van Jonker; mevr. Brak, die den wensch uitsprak, dat God aan de kinderen moge vergeelden, wat Jonker en zijn echtgenooten voor honderden hebben gedaan; de heer Stolberg, directeur der mannenafdeeling van 't Tehuis, uit naam van het personeel, en de heer Govaers, namens het Leger des Heils.

De oudste zoon sprak den dank der familie uit voor de betoonde belangstelling.